Ένα αγκάθι για τον 'εγκεφαλικό θάνατο' (Εμμ. Παναγόπουλος, Αμ. Επίκ. Καθηγ. Χειρουργικής)

Date : 11 Φεβρουαρίου, 2014

Ἡ διατήρηση στὴν ζωὴ ἐγκεφαλικὰ νεκρῶν ἐγκύων γυναικῶν γιὰ κάποιες ἑβδομάδες μὲ στόχο τὸ κυοφορούμενο ἔμβρυο νὰ γίνει βιώσιμο καί νὰ γεννηθεῖ χωρὶς προβλήματα, εἶναι ἕνα μεγάλο ἀγκάθι στὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου. **Μέχρι σήμερα στὴν διεθνῆ βιβλιογραφία ἔχουν ἀναφερθεῖ περισσότερες ἀπὸ 20 περιπτώσεις μὲ μέγιστο χρόνο ὑποστηρίξεως τῆς ζωῆς 90 μὲ 110 ἡμέρες**.

Μία τέτοια περίπτωση παρουσιάστηκε πρόσφατα στὸ διαδίκτυο (Νοέμβρ. 2013) ἀπὸ πολλοὺς διαδικτυακοὺς ἱστοτόπους., ὅπως τὸ euronews.com, lifenews.com, News.Va καὶ ἄλλους.

Ἡ πρόσφατη περίπτωση ἀφορῦσε σὲ μία 31 ἐτῶν ἔγκυο γυναίκα στὴν 15η ἑβδομάδα τῆς κυήσεως, ἡ ὁποία διακομίσθηκε τὴν ἄνοιξη τοῦ 2013 στὸ Universityof Debrecen Medical Centertῆς ἀνατολικῆς Οὐγγαρίας, μὲ ἐγκεφαλικὴ αἱμορραγία καὶ ὑπεβλήθη ἀμέσως σὲ χειρουργικὴ ἐπέμβαση. Ὅμως δύο ἡμέρες μετὰ διαπιστώθηκε ἡ ἐγκατάσταση ἐγκεφαλικοῦ θανάτου. Ἡ οἰκογένειά της μαζὶ μὲ τοὺς γιατροὺς ἀποφάσισαν νὰ τὴν κρατήσουν στὴν ζωή, δίνοντας ἔτσι τὴν εὐκαιρία στὸ κυοφορούμενο παιδί της νὰ γίνει βιώσιμο καὶ νὰ γεννηθεῖ ὑγιές. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 2013, ὕστερα ἀπὸ 92 ἡμέρες ἐντατικῆς ὑποστηρίξεως τῆς μητέρας καὶ ἐνῷ διένυε τὴν 27η ἑβδομάδα τῆς κυήσεως, τὸ μωρὸ γεννήθηκε μὲ καισαρικὴ τομή. Ἡ ὑποστήριξη τῆς μητέρας συνεχίσθηκε γιὰ ἄλλες δύο ἡμέρες καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ ὄργανά της δόθηκαν σὲ τέσσερις ἀναμένοντες ἀσθενεῖς. Οἱ γιατροὶ καὶ ἡ οἰκογένεια δὲν δημοσιοποίησαν ἄμεσα τὴν περίπτωση, γιατὶ ἤθελαν νὰ εἶναι σίγουροι γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ νεογνοῦ, τὸ ὁποῖο σήμερα εἶναι ἀπολύτως ὑγιὲς μὲ τὴν οἰκογένειά του.

Ἡ περίπτωση αὐτὴ, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενες παρόμοιες περιπτώσεις, ὑποδηλώνουν τὴν μεγάλη πρόοδο τῆς ὑποστηρικτικῆς ἀγωγῆς στὶς Μονάδες Ἐντατικῆς Θεραπείας, ἀλλὰ ταυτόχρονα θέτουν καὶ τὸ ἐρώτημα πῶς μιὰ νεκρὴ γυναίκα μπορεῖ νὰ συντηρεῖ τὴν ζωὴ τοῦ κυοφορουμένου παιδιοῦ της γιὰ τόσο μεγάλο χρονικὸ διάστημα. Μερικοὶ ἴσως βιαστοῦν νὰ ἀπαντήσουν ὅτι ἡ γυναίκα ἦταν ὄντως νεκρὴ καὶ ἁπλὰ τὸ σῶμα της ἔπαιξε τὸν ρόλο μίας σύγχρονης θερμοκοιτίδας, μέσα στὴν ὁποία ἐπιβιώνουν τὰ πρόωρα νεογνά. Ὅμως τὰ ἰατρικὰ δεδομένα ἄλλα δείχνουν καὶ δὲν συμφωνοῦν

μὲ τὴν ἄποψη αὐτή.

Σήμερα τὸ ὅριο
βιωσιμότητας ἑνὸς νεογνοῦ τοποθετεῖται στὴν 24η ἑβδομάδα τῆς κυήσεως, μὲ μία γκρίζα περιοχὴ μεταξὺ τῆς 22ης καὶ 24ης ἑβδομάδος. Τὸ μικρότερο νεογνὸ ποὺ ἔχει ἐπιζήσει ἦταν 21 ἑβδομάδων καὶ 6 ἡμερῶν. Οἱ περισσότεροι νεογνολόγοι δὲν ἐπιχειροῦν κἂν ἀνάνηψη νεογνῶν μικρότερων τῶν 22 ἑβδομάδων, γιατὶ ἡ ἐπιβίωσή τους χωρὶς μείζονες ἀναπηρίες εἶναι ἐξαιρετικὰ σπάνια. Ἡ ἐπιβίωση κάτω τῆς 21ης ἑβδομάδος εἶναι πρακτικὰ μηδενική. Ἔτσι ἕνα ἔμβρυο στὴν 15η ἑβδομάδα τῆς κυήσεως, ὅπως στὴν ἀναφερομένη περίπτωση δὲν εἶχε καμία πιθανότητα ἐπιβιώσεως ἐκτὸς μήτρας. Ὅμως μέσα στὴν μήτρα τῆς ἐγκεφαλικὰ νεκρῆς μητέρας του ἐπέζησε γιὰ 12 ἑβδομάδες καὶ γεννήθηκε χωρὶς ἀνωμαλίες καὶ σήμερα εἶναι ἀπολύτως ὑγιές. Τὸ σῶμα τῆς ἐγκεφαλικὰ νεκρῆς γυναίκας προφανῶς βιολογικὰ ἦταν ζωντανό, γι᾽ αὐτὸ καὶ συντήρησε τὴν ζωὴ τοῦ ἐμβρύου γιὰ ἕνα τόσο μεγάλο χρονικὸ διάστημα.

Οἱ περιπτώσεις
τῶν ἐγκεφαλικὰ νεκρῶν ἐγκύων ποὺ συντηροῦνται στὴν ζωή, δείχνουν μὲ τὸν
πλέον ἐναργῆ καὶ σαφῆ τρόπο ὅτι ὁ ἐγκεφαλικὰ νεκρὸς δὲν εἶναι βιολογικὰ
νεκρός. Ἀσφλῶς ἡ ζωή του εἶναι ὑποβαθμισμένη καὶ ἔντονα ὑποστηριζομένη ἀπὸ τὴν σύγχρονη ἰατρικὴ γνώση καὶ τεχνολογία, εἶναι ὅμως ζωὴ ποὺ μπορεῖ νὰ συντηρεῖ μιὰ ἄλλη ζωή, αὐτὴ τοῦ κυοφορουμένου ἐμβρύου.

(Πηγή: περιοδ. «Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΑΣ», ἀρ. τ. 516, Φεβρ. 2014, Ἠλ. στοιχειοθ.: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»)